

Det Anarkistiska Biblioteket

Ungsocialismen på frammarsch i Dalarna

Brev från Avesta

Clavis

Clavis
Ungsocialismen på frammarsch i Dalarna
Brev från Avesta
1930

Tidningen Brand #3 1930

www.anarkistiskabiblioteket.se

1930

Vi skriva nu år nittonhundratrettio.

Och vi ha nu efter en mer eller mindre konstlad sinnesstämning, åter fallit tillbaka i gamla gångor. Det har även gått en lång tid sedan det var något synligt i Brand från Avesta. En liten blänkare har ju varit införd vilken förmålt att det i de yttersta dagarna av det gamla året bildades en ungsocialistisk klubb här på platsen, representerande en rörelse som under de senare åren gjort sig allt mer och mer efterfrågad. Den ganska hårdarbetade jordmänen har, med spridande av vår kära tidning Brand, i förväg luckrats upp så pass att vi vid starten fick anteckna ett tjugotal medlemmar och flera lovade komma med det snaraste. Med kännedom om att Avesta förr varit ett av ungsocialismens starkaste fästen, så har vi därför också vissa krav på Avesta arbetareungdom.

Vi som utger oss för att vilja representera en modernare samhällsaskådning, vilken bättre än den nuvarande motsvarar den förtryckta klassens innersta önskingar, har alltså en stor arbetsuppgift oss förelagd.

Vi måste först och främst söka framskapa en bättre anda bland ungdomen än den som nu gör sig gällande. När man tänker tillbaka på den tiden, då ungdomen allmänt samlades i våra Folkets hus till rådplägning och de socialistiska kampsångerna sjöngs så taken nästan lyfte sig och borgarna av rädsla dröp smygvägar hem från sina backanaliska fester, då kan man falla i förundran över vad det flugit i en stor del av nutidens ungdom.

Här i Avesta liksom på andra platser, går man in för en slå-på-käftenpolitik vilken går under namnet boxning och man måste nu även resa till huvudstaden för att visa sina färdigheter. Arbetarungdomen i Avesta måste taga avstånd från dessa osunda nöjen och samla sig om ungsocialismens program. Ty inom den rörelsen kunna även de som av vissa orsaker vill stå kvar inom de reformistiska organisationerna samlas och det kan bli en motvikt till den bomanska falangen som ensam vill dirigera avdelningen 123.

Det finns dessutom en hel del fält att arbeta på. Tänk bara på den kristna vidskepelsen, som på de senare åren här i Avesta kunnat göra sig bred, tack vare att det icke bedrivits någon organiserad propaganda mot densamma.

Nu om julmorgnarna står Folkets hus öde och tomt och arbetarna samlas i de mångtaliga bönetabernaklen. Och i statskyrkan har det måst ordnas med dubbla julottor på grund av den omfattande tillslutningen.

Här böra vi vara svartrockarna tillmötesgående och hjälpa dem av med så många som möjligt av dess publik. Ty vi veta att större delen icke drager sig till kyrkorna på grund av några med den kristna läran sammanfallande åsikter, utan är det endast därför att arbetarna ingenstans har att gå och de gingo säkert gärna till Folkets hus om det bara funnes någon organisation som är villig gå i bräsch för arrangerandet av tillställningar.

Ungsocialismens tid är kommen, det är den enda organisation som går i härnad mot den kristna humbugen och den enda rörelse, S. A. C, undantagen, som avvisar påveväldet och centraliseringen av bestämmanderätten inom organisationerna. Den samhällsaskådning som förfäktar individens fulla rörelsefrihet så långt det är möjligt måste helt naturligt vinna anhängare och sympatisörer.

Därför vill jag ställa en maning till ungdomen i Avesta, sök inträde i Avesta ungsocialistiska klubb och vi skola gemensamt arbeta för framskandandet av ett förnuftigare samhällssystem.